

Arxiu sonor i més

«És cert que hi ha molta gent que fa coses, però la Mamen belluga l'inimaginable. Ella tira endavant el que calgui»

A Cantoni estem fent un arxiu sonor. És una recopilació de veus que expliquen coses del poble, des d'anècdotes fins a situacions de la vida d'ara i d'abans, veus que s'endreçaran molt bé i que serviran perquè tots plegats no perdem la memòria i perquè ens emocionem revivint el que deia tal o tal persona i quina veu tenia, si és que ja l'hem perdut.

He dit que ¿estem? fent un arxiu sonor, i hauria d'haver dit que ¿estan? o, millor, ¿s'està? fent un arxiu sonor. Perquè jo només hi he participat d'entrevistada, com tanta altra gent. I, qui està al davant de tot això, és, com sempre, la Mamen, en col·laboració amb l'Helena, que és periodista i que és qui em penso que guiona, talla i edita. (No hi poso cognoms perquè no sé si elles ho volen. Els que som de Cantoni ja saben de qui parlo i ja n'hi ha prou).

Aquest arxiu sonor em serveix per parlar de la Mamen. Aquesta dona ha caigut del cel per organitzar-ho tot en els últims anys. Els que ho vam fer fa (i durant) molt de temps sabem que és difícil i que aporta, a parts iguals, satisfacció i decepció. La decepció sempre la provoquen algunes persones que, d'una manera o d'una altra, han rebut els beneficis de qui intenta revolucionar el món (o Cantoni), i es mouen no se sap ben bé per quina raó, potser perquè, ep, l'status quo és l'status quo i ara no el canviarem que ens faria sortir de la nostra zona de confort i això fa mandra. O perquè no tenim res més divertit a fer més que interceptar els plans d'algué que treballa per a nosaltres encara que no ho sapiguem veure. La satisfacció, en canvi, l'ocasiona la feina ben feta que, com deia l'anunci, no té fronteres ni té rival (¿i el que facin els altres, tant se val?).

A Cantoni sempre hi ha hagut una societat civil molt ben organitzada que ha promogut des del Concurs de Poesia, el Festival de Música, les Caramelles, l'Orfeo i l'Esbart de Cantoni, el teatre, la cursa Ramon Olliu, l'Esplai... Tot tirat endavant (amb satisfaccions i decepcions) per d'altra gent de qui ara no parlaré perquè ara estic explicant el que hi tenim actualment. I és que, en aquests moments, no se sap per què, el nom de Mamen és una mica a tot arreu. És cert que hi ha molta gent que fa coses, però ella belluga l'inimaginable. Ella tira endavant el que calgui, i, a més, amb una imaginació i una capacitat de crear envejables (i ho dic jo, que em considero una creadora). Per postres, sense arrogància, sense humiliar ningú, estimulants tothom, estimant Cantoni. Sent-hi quan s'hi ha de ser, desapareixent quan hi ha massa focus que podrien il·luminar-la.

Jo us desitjo que hi hagi Mamens també als vostres pobles i ciutats perquè això voldrà dir que us ha tocat la loteria. Des d'aquí, unes gràcies molt grans, per l'arxiu sonor, per exemple. I per molt més.